

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

42. An Parochus, si cognoscat per confessionem puerum nunquam
actualiter peccasse, teneatur ministrare illa Estremem-Vnctionem? Ex
part. 3. tract. 4. res. 180. aliàs 181. p. 264.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

RESOL. XLII.

An Parochus, si cognoscat per confessionem puerum nunquam actualiter peccasse, teneatur ministrare illi Extremam-Vnctionem? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 180. alias 181.

§. 1. **N**egatiuam sententiam mordicus tenet Didacus Nugnus in 3. part. tom. 2. quæst. 32. art. 2. diff. 2. & in terminis Ioannes Sancius in selectis, diff. 27. num. 18. quia qui nunquam peccauit, subiectum habile non est, cuius respectu forma vnctionis verificari valeat. Nam qua ratione verè dici potest, *Indulgeat tibi Deus quidquid deliquisti.* &c. respectu illius, qui nec peccatum, nec peccati reliquias habet, cum nulla vnquam labe fuerit infectus? Ita Sancius.

2. Sed mihi contraria opinio magis placet, quam tuetur Suarez tom. 4. disp. 42. sect. 2. num. 10. quia in hoc casu infirmus indiget Sacramento Extremæ-Vnctionis ob robur acquirendum aduersus tentationes & ad superandam tristitiam ex infirmitate manantem, & accipiet gratiam, qua perfectius ad ingressum gloriæ præparetur. Et ita hanc sententiam ex multis aliis rationibus præter Suarez tenent etiã Villalobos in summa, tom. 1. tract. 10. diff. 4. num. 7. Pitigianus in 4. sent. tom. 2. disp. 23. q. vnica. art. 5. Reginaldus in praxi tom. 2. lib. 28. ap. 11. num. 69. Filiucius tom. 1. tract. 3. cap. 4. n. 108. Coninch de Sacram. disp. 19. dub. 7. num. 25. Henriquez lib. 3. cap. 11. num. 3. & alij.

3. Vnde apparet immerito hanc sententiam falsam à Nugno fuisse vocatam. Restat modò respondere ad argumentum Sancij, quòd forma non falsificatur in tali casu, dicendo, *Indulgeat tibi Deus quidquid deliquisti;* nam hunc sensum facit, Imponendo tibi gratiam sacramentalem de se remissiuam peccati, si fortè adit, sicut qui in sacramento Pœnitentiæ absoluit quempiam iam contritum, nam illa verba, *Absoluo te à peccatis tuis,* sensum reddunt, Impono tibi gratiam remissiuam peccatorum. Vide Coninch de Sacram. disp. 4. dub. 4. num. 59. & 60. Filiucium ubi supra, & alios.

RESOL. XLIII.

An puer sit vngendus Sacramento sub conditione, quando dubitatur, si habeat vsum rationis? Et quid, si dictus puer receperit Sacramentum Pœnitentiæ etiam sub conditione? Ex p. 3. tr. 4. Ref. 168 alias 169.

Sup. hoc in Ref. 1. post seq. c. vlt. in §. vlt. & supr. in tr. 2. Ref. 90. §. 1. in fine

§. 1. **A**D hunc casum ita respondet Zambranus de casibus occurrentibus tempore mortis, cap. 1. dub. 1. num. 7. Credo dandam esse Extremam-Vnctionem sub conditione, quando de puero dubitatur, an haberet vsum rationis sufficientem ad sacramentum Pœnitentiæ; licet in tali casu dubij de vso rationis, videatur esse tutius non dare vnctionem, quando dictus puer non posset recipere sacramentum Pœnitentiæ sub conditione, quamquam non sit omnino improbabile etiam tunc posse dari vnctionem, sub conditione scilicet, Si es capax, propter maximam eius vtilitatem, & fructum in tali articulo mortis, quem summopere refert feliciter concludere. Ita ille sed tu absolute, & sine vilo timore dabis Extremam-Vnctionem sub conditione. Et ita docet Sancius in selectis, diff. 28. num. 17. qui omnino videndus est.

RESOL. XLIV.

An pueris danda sit Extrema-Vnctio, si non sint capaces Sacramenti Eucharistia, sed tantum Pœnitentiæ? Et asseritur in articulo mortis pueris doli capacibus, si aptis confiteri dandum esse Viaticum? Ex part. 3. tr. 4. & Misc. 2. Ref. 89.

§. 1. **N**egatiuè respondet Sotus in 4. sentent. diff. 2. art. 2. quæst. 2. art. 2. c. vlt. & Vivaldus in candel. aur. de Extrema-Vnct. cap. de sacrific. num. 7. & quidam doctus theologicus, asserens pueris dandam non esse Extremam-Vnctionem nisi in ea etate, & dispositione sint, vt etiam sacrum Viaticum accipere possint, & hoc multis in locis consuetudine obseruari.

2. Sed aduersus dictam consuetudinem, & DD. opinionem insurgit, & meritò Melchior Zambranus de cas. occurr. temp. mor. cap. 5. de Extrema-Vnct. per totum, & DD. quos ipse citat, quibus ego addo Layman in Theol. moral. lib. 6. tract. 7. cap. 4. num. 2. & Ludouicum de San Iuan in summa, tom. 1. de sacram. Extrema-Vnct. quest. vnica. art. 6. dub. 3. conl. 1. vbi sic ait. [Para recibir la Extrema-Vnctio no es menester que el niño llegue a edad de recibir el Sacramento de Eucharistia, como puenia vn Acolito moderno, aunque muy docto, porque para recibir el Santissimo Sacramento del Altar, es menester mucha mas discrecion, que para la Pœnitencia, Extrema-Vnctio.] Ita ille; licet aliqui DD. probabiliter etiam doceant pueros in articulo mortis, qui sunt capaces sacramenti Pœnitentiæ, esse capaces sacramenti Eucharistia.

3. Dicendum est igitur omnibus pueris capaces sacramenti Pœnitentiæ, atque ad eos omnibus post septennium, nisi constaret carere via rationis, dandam esse Extremam-Vnctionem, licet non recipiant, nec sint idonei ad recipiendam Eucharistiam.

4. Verùm non desinam hic adnotare, quòd plures DD. asserunt in articulo mortis, pueris doli capacibus, & aptis confiteri dandum esse Viaticum. Ita Ternerus in 3. p. disp. 5. q. 6. dub. 5. n. 116. Henriquez lib. 3. c. 42. num. 4. Armilla ver. communio, num. 10. Carra. vnus ver. minister communionis, in fine. Salas de vlt. bus tr. 14. sect. 13. n. 12. Reginaldus tom. 2. lib. 28. Suarez tom. 3. disp. 7. sect. 1. in fine. Nugnus in 3. part. quæst. 80. art. 9. diff. 2. ad 3. argum. & ego alibi.

RESOL. XLV.

An pueri tunc in articulo mortis sint vngendi, quando sunt capaces Sacramenti Eucharistia? Et notatur, quòd si dubitetur puerum habere vsum rationis esse adhuc sub conditione vngendum? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 85.

§. 1. **S**otus in 4. disp. 23. quæst. 2. art. 2. & Vivaldus in candel. aur. de Sacramento Extrema-Vnct. diff. 10. affirmatiuam sententiam docuerunt, sed ipse ibi meritò, sententiam negatiuam docet, quia, ait ille, ad excipiendam Extremam-Vnctionem non requiritur tanta discretio, quanta ad receptionem Eucharistia, sed sufficit illa quæ sufficit ad receptionem sacramenti Pœnitentiæ, cuius Extrema-Vnctio est consummativa. Et ita docet etiam Baldellus tom. 1. lib. 5. disp. 30. num. 16. & Ioan. Preposit. in 3. part. quæst. vnica. de Sacram. Extrema-Vnctionis, dub. 7. n. 57.